

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/385/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413211493
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413211493.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobkyne žalobkyne EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným v rade X. Y. I., W.. XX. X. XXXX, F. T. XX, I. V. a v rade X. X. I., W.. XX. XX. XXXX, F. T. XX, I. V., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 6 419,90 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. V r a c i a žalobkyňi súdny poplatok vo výške 378,30 eur a na jeho vrátenie u p r a v u j e Slovenskú poštu, a. s.

IV. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov právneho zastúpenia 548,80 eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66 do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 21.11.2013 domáhala na žalovaných zaplatenia spoločne a nerozdielne 6 419,90 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne z neuhradených splátok za obdobie od 21.12.2010 do 13.11.2011 vo výške 35,68 eur a úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6 419,90 eur od 14.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, a žalovaní 25.1.2008 uzavreli zmluvu č. 0493385972, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky a dodatok č.7 k všeobecným obchodným podmienkam. Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovaným úver vo výške 4 979,09 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške po 74,65 eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve o úvere a vo všeobecných obchodných podmienkach vrátane dodatku č. 7.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 28.9.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, a žalobkyňou ako postupníkom, postúpil postupca na žalobkyňu pohľadávku voči žalovaným založenú vyššie uvedenou zmluvou. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala 8 365,05 eur a pozostávala z istiny vo výške 7 896,40

eur a z úrokov z omeškania vo výške 468,65 eur. Žalovaní odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradili žiadnu sumu.

Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie splátok úveru splatných od 20.12.2010 do 20.1.2018 v počte 86 splátok v celkovej výške 6 419,90 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2011 do 20.1.2018 sa stali splatnými 13.11.2011, kedy žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobu si žalobkyňa ďalej uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 13.11.2011 si uplatnila úroky z omeškania od tohto dňa. Výška úrokov z omeškania je určená nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.

Podaním doručeným súdu 17.12.2013 vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaných oznámilo spotrebiteľské združenie HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovaným a vedľajšiemu účastníkovi žalobu spolu s jej prílohami na vyjadrenie v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

Žalovaní sa k žalobe nevyjadrili.

Zástupca vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu 30.9.2014 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že v danej veci sa nepochybné jedná o spotrebiteľskú vec, o to o spotrebiteľský úver. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách namietol nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne v konaní s odôvodnením, že banka nemôže postúpiť tzv. živý úver, len pohľadávky z tzv. ukončeného úveru alebo len splatné pohľadávky z tzv. živého úveru. Uviedol, že v danej veci je na žalobkyňu, aby preukázala, kedy a akým spôsobom došlo k ukončeniu zmluvy a predložila o tom dôkaz. Na podporu tejto argumentácie poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 29.5.2014 sp. zn. 6Co 119/2013. Ďalej namietol, že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), a to údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny úveru, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Preto spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným na základe zmluvy o úvere v prejednávanej veci je podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na podporu tejto argumentácie poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave z 7.11.2013 sp. zn. 10Co 129/2012 a rozsudok Okresného súdu Prievidza z 11.4.2014 sp. zn. 6C 170/2013. S poukazom na judikatúru súdov ďalej uviedol, že poplatok za poskytnutie úveru, poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Vzniesol tiež námietku premlčania nárokov uplatnených žalobou.

Súd vo veci nariadil termín pojednávania na 27.5.2016. V rámci prípravy pojednávania zástupcovi žalobkyne spolu s predvolaním doručil aj rovnopis vyššie uvedeného vyjadrenia vedľajšieho účastníka k žalobe.

Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu 23.5.2016 oznámil, že žalobu v celom rozsahu berie späť. Späťvzatie žaloby neodôvodnil. Požiadal o zastavenie konania a vrátenie súdneho poplatku

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takomto prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nesúhlas odporcu zo späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr než sa začalo pojednávanie.

V prejednávanej veci žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť pred otvorením prvého pojednávania. Súd rešpektoval tento jej dispozitívny úkon so žalobou a konanie podľa citovanej právnej úpravy v celom rozsahu zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V zásade platí, že ak žalobca vezme žalobu späť, z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, a je povinný uhradiť trovy žalovaného.

V prejednávanej veci zástupca žalobkyne neuviedol žiadne konkrétne dôvody späťvzatia žaloby. Žalobu zobral späť po tom, čo mu bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, ktorým argumentoval neodôvodnenosť žaloby tak, ako súd vyššie uviedol. Preto súd prijal záver, že žalobkyňa späťvzatím žaloby procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené, a žalovaným prislúcha právo na náhradu trov, ktoré účelne vynaložili na bránenie svojho práva.

Základným predpokladom priznania nároku na náhradu trov konania je uplatnenie nároku v konaní (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). V prejednávanej veci si žalovaní nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnili. Preto im súd žiadnu náhradu trov nepriznal.

Vedľajší účastník si podaním doručeným súdu 30.9.2014 uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 548,80 eur pozostávajúcej z odmeny za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie vecí, vyjadrenie k žalobe z 26.9.2014) vo výške po 220,74 eur a z náhrady na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijného paušálu, 1 x 7,81 eur a 1x 8,04 eur, spolu s 20 % DPH.

Zástupca žalobkyne podaním vo veci späťvzatia žaloby doručeným súdu 23.5.2016 navrhol, aby súd vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko sa nejedná o trovy účelne vynaložené na bránenie práva žalovaných. Poukázal na niektoré rozhodnutia krajských súdov.

Niet pochýb o tom, že trovami konania v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku (okrem iného) je aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Povinnosť nahradiť trovy konania však nezahŕňa všetky trovy konania, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Predpokladom priznania náhrady trov konania v konaní úspešnému účastníkovi je účelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právna úprava ponecháva na zváženie súdu.

Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia vynaložených vedľajším účastníkom súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28.4.2016 č. k. 21Co 271/2015-8, podľa ktorého obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore uspel, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda

zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania“ tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu“).

Zákonodarca v § 137 Občianskeho súdneho poriadku explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník mohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu bola byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

V prejednáwanej veci vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba bol z procesného hľadiska plne úspešný. Preto mu náhrada trov konania prináleží. Vedľajší účastník svojou právnou argumentáciou vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu 30.9.2014 kvalifikovane podporil obranu žalovaných ako spotrebiteľov proti žalobkyňou uplatneným nárokom. Žalobkyňa žalobu zobrala v celom rozsahu späť po tom, či jej táto obrana vedľajšieho účastníka bola doručená. Vo svetle princípu vychádzajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je preto plne opodstatnené priznať združeniu náhradu nákladov za úspešné presadzovanie spotrebiteľského práva.

V uvedenom rozhodnutí odvolací súd tiež poukazuje na to, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne. Takáto možnosť vyplýva z čl. 8 citovanej smernice.

Podľa čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS „členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Rovnako Európska komisia vo svojich pripomienkach v bode 21 v prejudiciálnom konaní vedenom pod C-470/12, POHOTOVOSŤ/Vašuta uvádza cit. „Smernica 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny súd pripustil vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka v exekučnom súdnom konaní.“

Vedľajšiu intervenciu vníma Európska komisia ako jeden z prostriedkov na ochranu práv spotrebiteľov a niet dôvodu ho vylučovať z prostriedkov ochrany zameraných na dosiahnutie cieľov podľa smernice Rady 93/13 EHS vrátane čl. 7 ods. 1.

Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie 1. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Preto niet dôvodu u právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľov vylučovať ich z právnej ochrany, ktorej súčasťou je aj náhrada ich nákladov v občianskom súdnom konaní. Súdna moc v podstate ani nemá možnosť ako podporiť združenia na účely čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako tým, že sa združeniam prizná náhrada ich nákladov.

Vychádzajúc z uvedenej argumentácie súd v prejednávanej veci vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré si vedľajší účastník riadne v konaní uplatnil. Súd pritom vychádzal zo špecifikácie týchto trov v podaní zástupcu vedľajšieho účastníka doručenom súdu 30.9.2014 a z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Vedľajšiemu účastníkovi tak priznal náhradu za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe) pri hodnote jedného úkonu 220,74 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky), 1x režijný paušál 7,81 eur a 1 x 8,04 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), čo spolu s 20 % DPH predstavuje odmenu a náhrady v celkovej výške 548,80 eur.

Podľa § 11 ods. 3, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch) poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania sa vráti, ak sa konanie zastavilo pred prvým pojednávaním. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa § 1, sa poplatok vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eur.

Podľa § 11 ods. 6 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd súčasne so zastavením konania vo veci rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku, ktorý žalobkyňa zaplatila za podanú žalobu vo výške 385 eur, po jeho krátení o zákonom upravenú výšku 6,70 eur. Na vrátenie tohto poplatku upravil súd prevádzkovateľa systému - Slovenskú poštu a.s.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu v Kežmarku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súd prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.